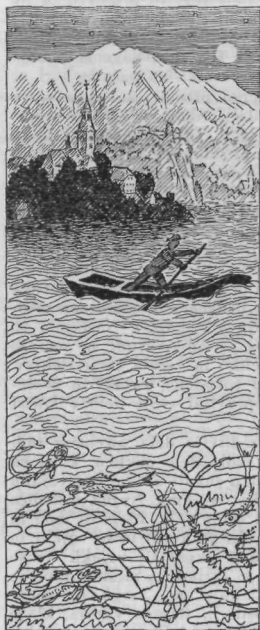

Pripovedka o zvonu v Blejskem jezeru

(Po J. Radonijeviču.) — Ilustriral Fr. Podrekar

Bil sem še otrok, ko so mi doma pripovedovali, da je nekdam živela na Blejskem gradu prelepa mlada gospa, ki je bila vedno žalostna in je nosila črno obleko. To je bila mlada vdova. Moža so ji razbojniki v gozdu umorili in njegovo telo potopili v Blejskem jezeru. Zaradi tega je žena tako jokala, da so ji cvetoča lica obledela in z ljudmi skoraj ni več spregovorila besede.

Vsak dan se je peljala na otok in tam pred podobo Matere božje dolgo klečala in molila ali pa je sedela na bregu jezera pri studencu in je nepremično zrla v temno jezersko dno ali pa v nebo.

Zbrala je vso svojo zlatnino, srebrne posode in ves nakit, ki ga je kdaj nosila, in iz tega je dala viliti dragocen zvon v spomin na svojega ljubljenega moža. Sto in stokrat je umrlemu možu obljubila zvestobo.

Zvon so pripeljali. Bil je iz dragocene snovi. Njegov glas je bil močan in lep kakor angelsko petje; dali so ga v črno ovenčano ladjo in so z njim odrinili proti otoku.

Nenadoma je vstala divja burja in ni pomagala ne molitev, ne moč vesla; zvon in ljudje so bili pokopani v jezeru in nihče ne ve o njih ničesar povedati.

Včasih pa, kadar je nebo prav jasno in razgrne tihi večer svoja krila čez jezero in ko razlije blede luna svojo čarobno svetlobo preko valov, se sliši iz jezerske globočine srebrni glas potopljenega zvona. Takrat se ribič upre z vso močjo v svoje veslo, ker se boji razjarjenih valov, ki mu morejo prinesiti pogubo.

Mlada vdova pa je zapustila svet in svoj visoki grad vrh pečine. Vse svoje premoženje je dala za zidanje cerkve na jezeru; sama pa je bosa romala v Rim.

Sam rimski papež je poslal v cerkev na jezeru nov zvon, sam ga je blagoslovil in mu dal čudežno moč, da se vsakemu, kdor z njim zvoni, more izpolniti ena izmed njegovih želj.

Veliko je ljudi, ki romajo na otok k Materi božji, vedno poje zvon želja; malokdo pa pomisli pri tem na ženo, ki je umrla daleč v tuji deželi, v nekem samostanu, kot ponižna spokornica.

Tako mi je pravila moja mati in jaz sem jo zvesto poslušal in si dobro zapomnil pripovedko o srebrnem zvonu in črni ženi.